



Wij brengen de vrede

“Gelukkig de vredestichters,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.” (Mt 5,9)



Jezus gaat een berg op, gaat zitten en begint zijn “toespraak over de zaligsprekingen”. Hij legt uit welke mensen zich echt gelukkig mogen noemen, vol van vreugde.



Hij spreekt ook over de vredestichters, de mensen die verstand, hart en handen gebruiken om het egoïsme (ikke, ikke, ikke) dat verdeeldheid zaait te overwinnen.



Jezus vertelt er niet alleen over, maar heeft zelfs zijn leven gegeven, zodat mensen als broers en zussen van elkaar zouden leven. Als wij overal vrede brengen, zijn we moedig zoals Hij.



Ervaring van Paolo uit Argentinië:
Op een dag had ik ruzie met mijn oudere zus.



Die nacht kon ik niet slapen. Ik dacht aan de ruzie die we hadden gehad. Ik wilde sorry zeggen, maar ik kan nog niet schrijven, dus ik had een idee.



De volgende morgen vroeg ik mijn moeder op een briefje voor mijn zus te schrijven: “Ik vraag je mij te vergeven. Ik vergeef je ook en ik hou van jou.”